

[Ministeren for europæiske handelsanliggender.]

vekslede han dog, så vidt jeg bemærkede det, om, idet hr. Overgaard Nielsen, før Danmark blev medlem, fastslog, at det juridisk var umuligt at melde sig ud af fællesmarkedet, når man først var kommet derind. Jeg husker, at hr. Overgaard Nielsen havde nogle særdeles interessevækkende journalistiske formuleringer om, at det var enkeltbilletter, man løste, der var ingen vej tilbage; dengang stillede hr. Overgaard Nielsen sig særdeles afvisende over for juristers påvisning af, at noget sådant kunne lade sig gøre. I dag anvendte hr. Overgaard Nielsen lige det modsatte argument, så vidt jeg forstod, nemlig at nu var der endog en dommer i EF, som garanterede, at vi kunne melde os ud. Og det kan vi bekræfte: det kan vi stadig, hvis vi selv beslutter os til det.

Jeg kan over for hr. Auken bekræfte, at det fortsat er regeringens standpunkt, at man ikke skal gennemføre overordnede fælles indkomst- og finanspolitiske foranstaltninger i forbindelse med dannelsen af en monetær-økonomisk union.

Endelig skal jeg sige til hr. Maigaard, som jo opholdt sig overordentlig længe og indgående ved dette folketings kontrolfunktioner, at den ordening, som hr. Maigaard selv har haft æren af og medansvaret for er blevet gennemført, set fra regeringens synspunkt har virket tilfredsstillende. Og jeg mener også at kunne sætte mig så meget ind i, hvordan den virker for et medlem af handelsudvalget, som jeg jo selv har været, at jeg kan sige, det er en ordening, som også må være tilfredsstillende for handelsudvalgets medlemmer, idet der, så vidt jeg husker, ikke har været ét eneste eksempel på, at et ønske fra handelsudvalgets medlemmer ikke har kunnet imødekommes. Vi har altså ikke ét eneste eksempel på, at ordningen ikke har kunnet virke tilsyneladende til alle medlemmers tilfredshed; den har i hvert fald virket sådan, at der ikke er fremsat ønsker, som ikke har kunnet imødekommes.

Da vi vedtog den, var vi enige om, at dette var en forsøgsordening, og det står regeringen ved; vi vil meget gerne deltage i en efterfølgende debat, når der er gået en vis tid, og se, hvilke erfaringer vi kan drage af dette samarbejde, og hvis det skulle vise sig, at man finder forslag, som er bedre end

dem, vi er kommet frem til, er vi selvfølgelig helt indstillet på også at tage det op.

Men jeg føler, at jeg har haft et tilfredsstillende samarbejde med handelsudvalget, som også har været til stor hjælp for regeringen, når vi har skullet deltage i forhandlingerne i Ministerrådet. Det er en styrke for en regering at have gennemdrøftet spørgsmålene med parlamentet og være sikker på, at man har parlamentarisk dækning — og være sikker på, hvor langt man kan bevæge sig til højre og venstre og op og ned under forhandlingerne, og det vil jeg gerne takke handelsudvalgets medlemmer for.

(Kort bemærkning).

**Skovmand:** Jeg må tilstå, at jeg havde i min naivitet den opfattelse, at denne debat skulle bruges til at debattere fællesmarkedet. Det forbløffer mig meget, at når jeg stiller nogle spørgsmål, som det efter min opfattelse må være helt indlysende at regeringen burde vide klar besked om, så kan jeg ikke få svar på dem her. Jeg håber, jeg kan få svar på et senere tidspunkt af debatten.

**Formanden:** Efter anmodning skal jeg her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 17.45.

Mødet udsat kl. 17.26.

Mødet genoptaget kl. 17.45.

Forhandlingen genoptoges.

**Poul Dalsager:** Jeg har naturligvis lyttet med interesse til de mange taler, der har været i forbindelse med udenrigs- og økonomiministerens beretning til folketinget.

Jeg kan naturligvis ikke her komme ind på alt, hvad der er sagt, det skal jeg forsåning tinget for. Men jeg vil dog gerne sige i tilknytning til de bemærkninger, hr. Maigaard gjorde om handelsudvalgets arbejde og vore muligheder og betingelser for dette arbejde, at når hr. Maigaard siger, det er regeringen, der bestemmer, hvad der skal forhandles i handelsudvalget, er det natur-